

og det er det, som har ført til, at vi nu staae her og diskutere denne Sag.

Det Spørgsmaal, der foreligger, er da, om Politimyndigheden i den foreslaaede Omordning er tilstrækkelig begrændset i sit Omfang, om der virkelig er udfikst fra Politimyndigheden, hvad der bør udfikkes derfra, om den er tilstrækkelig begrændset med Hensyn til sit Indhold, og, hvad der hænger nøie sammen dermed, om den paa den anden Side er tilstrækkelig udrustet med Midler til at opfylde sit vanskelige Hverv. Dersom jeg skulde tillade mig at give et Svar derpaa, da vilde jeg mene, at særdeles Meget af hvad der i denne Vedtagt er bestemt med Hensyn til Omordningen er meget heldigt. Afskillelsen mellem de to Dele, Contoirerne og det executive Politii, synes mig at være meget hensigtsmæssig, og ligeledes troer jeg ogsaa, at den Maade, hvorpaa det executive Politii er inddeelt, maa kaldes særdeles god. Jeg behøver blot at minde om den humane § 14, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds saa smukt og varmt omtalte, og som vi Alle ville ønske maa komme til i Sandhed at træde ud i Livet, i Særdeleshed, da denne Paragraph jo maa træde istedetfor den Begrændsning af Politimyndigheden, der vel er ønsket af flere Talerere, men som, naar man skal udføre den i det Enkelte og give bestemte Forskrifter for den, maaskee vil vise sig næsten umulig; jeg troer ikke, man i saa Henseende kan tænke sig en heldigere Udtalelse end den, der indeholdes i § 14. Ligeledes anseer jeg Forbudet imod Douceurer og Politidirecteurens Magt til at antage og affebdige Personalet for heldigt. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) i, at en saadan Bestemmelse naturligen har sin Plads i en Lov, og at den ogsaa maa gives i en Lov, og ikke i en Vedtagt, men derimod er jeg uenig med den ærede Taler i, at Politidirecteuren vel skulde have Lov til at antage, men derimod ikke Ret til at affebdige Personalet; jeg veed ikke, om det er rigtigt opfattet, men jeg forstod den ærede Taler, som om det var hans Mening, at Overpræsidenten skulde være den, der affebdiger Personalet. Det er vel sandt, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det, paa Grund

af det Forhold, hvori Politidirecteuren daglig staaer til sit Personale, paa Grund af den Medlidenshed, der i mange Tilfælde maa komme over ham, og de Hensyn, han troer at maatte tage til det Ene og det Andet, kan være vanskeligt nok for ham at affebdige Personalet, men hvad Overpræsidenten angaaer, da forstaaer jeg virkelig ikke, hvorledes han kan affebdige det, thi hvorledes kan han faae det Kjendskab til Personernes Opsørsel, som kan begrunde, at han enten lader dem blive, eller affebdiger dem? (H. Hage: Paa Indstilling af Politidirecteuren!) Ja, men i saa Fald gjør Politidirecteuren accurat det Samme som at affebdige Personerne, thi enten han gjør en Indstilling, der har Afseef til Følge, eller han ligefrem affebdiger dem, falder der dog det samme Ansvar paa ham ligeoverfor den Enkelte, og hans Sympathi eller Antipathi mod den Vedkommende vil i begge Tilfælde komme til at have samme Indflydelse. — Der er imidlertid nogle Punkter i Vedtagten, hvori jeg troer, der bør gjøres Forandring. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds i, at der er for saa Betjente til forsvarligt at udføre det Hverv, som de ville have at udføre, og jeg vil lægge til, at jeg ikke anseer dem for at være tilstrækkeligt lønede. Jeg kan ikke anerkjende det for rigtigt, at man, naar man fordrer af en saadan Politiconstabel, eller hvad han nu kaldes, at han forsvarligt skal udføre sit byrdefulde og ansvarsfulde Hverv, og paalægger ham saamange Pligter som de, der nævnes i § 14, Beherskelse af sit Sind o. s. v., vil lade ham begynde med en Løn af 300 Rd. og sætter 55 i denne Klasse; han skal dernæst, foruden denne Klasse, endnu gjennemgaae en Række ogsaa paa 55, førend han kan naae en Løn af 400 Rd. Dersom man nu vil sige, at man kan erstatte dette ved et ubegrændset og saavidt muligt raff Avancement for Enhver, da antager jeg rigtignok, at det maa være en ganske nødvendig Følge af det nye System, at en Mand, naar han viser sig som en dygtig Politiconstabel, da ubetinget kan rykke op til de høiere Poster, f. Ex. til at blive Politicommissair, enten han saa har juridisk Examen eller ikke, thi det er ikke derpaa, det kommer an. Endelig maa jeg ansee det for meget heldigt. — jeg glemte før